1855. TWEE EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 16.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt Woensdag en Zaturdag. De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 1.60, buiten Assen franco per post *f* 1,75.

ZATURDAG 24 FEBRUARIJ

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels **75** cent en voor elken regel meer **10** cent, behalve 35 cent zegelregt.

GEDEPUTEERDE STATEN der Provincie Drenthe

Brengen ter kennis van de Besturen en Ingezetenen der langhebbende gemeenten in deze Provincie, dat, blijkens tvangene kennisgeving van Heeren Gedeputeerde Staten r Provincie Overijssel, door den Gemeenteraad van Oldemarkt, onder hoogere goedkeuring, is besloten tot het instellen aldaar van de navolgende jaarlijksche veemarkten, als:

a. op alle donderdagen van de maand April en op de twee eerst daarop volgende donderdagen in de maand Mei;

b. op de twee laatste donderdagen van de maand October;

c. op de twee eerste donderdagen van de maand November.

Zullende, wanneer bij de bedoelde Besturen of Ingezetenen daartegen bezwaren mogten bestaan, en zij er belang in stellen, dat daarop worde gelet, die bezwaren vóór den 5 Maart aanstaande aan dit Collegie schriftelijk moeten worden medegedeeld.

ASSEN, den 21 Februarij 1855.

Gedeputeerde Staten voornoemd,
De Voorzitter, H. H. A. SLUIS.
De Griffier, W. H. HOFSTEDE.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Assen doen te weten, dat door den militieraad in Drenthe voor de ligting 1855, in deszelfs *eerste zitting*, gehouden den 6 dezer maand, de navolgende dienstpligtige lotelingen van vorige klassen uit deze gemeente zijn *vrijgesteld*, als van de klasse van

1851.

Jacob Egbertus Tebbertman, als *eenig kind*, voor *een jaar.*

1852.

Johannes Jacobus Somer, als *kostwinner eener moeder, weduwe*, voor *een jaar.* *Albert Hommes*, als *te klein*, voor *een jaar.*

1853.

Dirk Reinink, als *te klein*, voor *een jaar.* *Geert Snijder*, wegens *volbragte broederdienst*, voor *altijd.* *Roelof Denekamp* en *Wijcher de Vries*, als *te klein*; *Antonie Israël van der Wijk*, wegens *bijziendheid*; *Hubertus de Bie*, als *te klein* en *Hendrik Boerhaven*, wegens *broederdienst*, bij plaatsvervanging, allen voor *een jaar.* *Geert Warries*, wegens *volbragte broederdienst*, voor *altijd.*

1854.

Jacobus Postema, als *te klein*; *Gerrit Lutgers*, wegens *bijziendheid*; *Reint Hendrik de Vos van Steenwijk*, wegens *bijziendheid* en *broederdienst* en *Jan Philips*, als *te klein*, allen voor *een jaar.* *Marcus Kuik*, wegens *volbragte broederdienst*, voor *altijd*, en *Pieter Lunshof* en *Albert Loisten*, als *te klein*, voor *een jaar.*

ASSEN, den 20 Februarij 1855.

De Burgemeester, H. J. OOSTING.
De Secretaris, KIJMMELL.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

22 *Feb.*

Keizer Napoleon III vertrekt naar de Krim!

Die tijding, eerst zeer verrassend, begint geloof te erlangen, en men zegt zelfs dat al de maatregelen, die eene afwezigheid des Keizers noodzakelijk moeten maken, reeds genomen zijn. Te Marseille verwacht men den Keizer op 26 Februarij welligt nog eerder als Lord John Russell's komst te Parijs, met wien de Keizer eerst wil spreken, dat mogelijk maakt. Zondag arbeidde de Keizer 5 uren met zijn boezemvriend de Morny.

Ons volle geloof geven wij aan 's Keizers reis nog niet, hoezeer ook de verschillende berigten dienaangaande onzen twijfel verzwakten. De *Moniteur* zal spoedig alle onzekerheid wegnemen. Vertrekt de Keizer inderdaad naar de Krim, waar hij in 10 a 12 dagen kan aankomen, dan is het niet alleen een opmerkelijk feit, maar ook eene reis, die met groote gebeurtenissen in verband kan staan of tot belangrijke feiten aanleiding kan geven.

Napoleon — zegt men — wil zich persoonlijk van den toestand der geällieerde troepen overtuigen — hij wil dat Land van ellende, hij wil dat Sebastopol, 't welk alle pogingen zijner vijanden belacht, zien, en zou het niet iets zeer begeerlijks zijn voor den Neef van den "grooten Oom" als de Fransche vlag van Sebastopol's torens werd geheschen, terwijl hij voor de wallen stond, ja misschien zijne dapperen storm hielp loopen?

Gewis zou dat een Napoleon waardig zijn, en het avontuurlijke, de geheele wereld weet het, is niet vreemd aan het karakter van Frankrijks tegenwoordigen Keizer.

Maar nu de keerzijde der medaille!

Als men te Parijs mompelt: "de Keizer wil dit of dat!" is het onmiddelijk aan den Czaar bekend. Deze weet dus het plan des Keizers, hij zal de dag des vertreks kennen en berekenen, wanneer Napoleon in *zijn* Krim kan aankomen.

Zou het niet iets zeer begeerlijks voor hem zijn, als tijdens de aanwezigheid des Keizers, zijne zonen slag leverden, voor de muren van Sebastopol, aan den naamdrager van hem, die nog geene halve eeuw geleden, zulk eene verschrikkelijke les in de onmetelijke ijsvlakten van Rusland ontving? Ja, zou de gedachte wel niet eens bij den Czaar kunnen opkomen, om zelf eens kennis te maken met den nieuwbakken collega uit Frankrijk?

Men zou althans niet kunnen zeggen, dat, als de Czaar in de Krim verscheen, hij niet op zijne plaats was.

Wie weet, wat wij binnen weinige dagen hooren, ja wie weet wat wij vernemen uit de Krim, vóór Napoleon III, als hij werkelijk het plan heeft derwaarts te gaan, er is aangekomen!

Men kan toch elk oogenblik de tijding van een aanval, van welke zijde ook, ondernomen, hooren, en de Grootvorsten en Mentschikoff, wanneer ze mogten vernemen, dat een Napoleon in aantogt is, konden wel eens van oordeel zijn, dat er voor een beslissenden slag geen tijd te verliezen was.

Wij koesteren dan ook het denkbeeld, dat er vóór Napoleon's komst, geschiede die ook zoó spoedig mogelijk, wel het berigt van een of ander belangrijk feit uit de Krim tot ons zal komen.

Men verneemt overigens uit de Krim weinig nieuws.

De jongste berigten, gedateerd 27 Januarij, melden, dat het er zeer koud was. De Russen zitten echter vrij wel in aard-holen en hebben geen gebrek aan brood en brandewijn, terwijl men te Sebastopol bal op bal houdt, en als 't ware tot uitspanning uitvallen doet.

Uit Petersburg schrijft men van eene vrijwillige leening, en zoo die niet genoeg geeft, van eene gedwongene of van nieuwe of verhoogde belastingen, alles om te voorzien in de behoeften des oorlogs.

Het manifest des Keizers is nu bekend en luidt aldus:

"Wij, Nikolaas de Eerste, bij de gratie Gods, Keizer en Alleenheerscher aller Russen, enz. enz. enz.

"Doen te weten:

"Onze getrouwe en welbeminde onderdanen weten hoezeer het Ons verlangen is, om zonder gebruik te maken van de kracht van wapenen, zonder langer bloedvergieten, het doel te bereiken, dat Wij ons bestendig voorgesteld hebben, namelijk dat om de regten Onzer geloofsgenooten en in het algemeen die der geheele christenheid in het Oosten te beschermen. Dat verlangen is evenzeer bekend bij al degenen, die met aandacht en onpartijdigheid den loop der gebeurtenissen, alsmede de onveranderlijke strekking Onzer handelingen, hebben gevolgd. Elke andere beweegreden, elk ander inzigt in zake van geloof en geweten was ons en zal ons steeds vreemd blijven. Nog heden getrouw aan deze door Ons aangenomen beginselen, hebben wij Onze toestemming gegeven tot de opening van onderhandelingen met de Westersche mogendheden, die met de Ottomannische Porte een vijandelijk verbond tegen Ons hebben gesloten. Wij meenen, in onze billijkheid, van hunne zijde dezelfde openhartigheid, dezelfde belangeloosheid in hunne voornemens te mogen verwachten, en Wij geven de hoop niet op, om tot de herstelling van een zoo gewenschten en voor de geheele christenheid zoo dierbaren vrede te geraken. Bij de strijdkrachten echter, die zij vereenigen en de overige toebereidselen, die zij maken, om tegen Ons ten strijd te trekken, toebereidselen die, in weerwil van de begonnen onderhandelingen, niet gestaakt worden en zelfs zonder ophouden, bijna elken dag, meer en meer worden ontwikkeld, zijn Wij van Onzen kant genoodzaakt, terstond bedacht te zijn op de vermeerdering der middelen, die de Voorzienigheid Ons heeft gegeven, om het vaderland te verdedigen, ten einde een sterken en magtigen slagboom te stellen tegen de vijandelijke operatien in Rusland, en alle plannen, die zijne veiligheid en grootheid kunnen bedreigen. Die eerste van Onze pligten vervullen Wij, en onder het inroepen van de hulp des Allerhoogsten, met een volkomen geloof aan Zijne genade, met een vol vertrouwen op de liefde Onzer onderdanen, die even als Wij bezield zijn met hetzelfde gevoel van trouw aan Ons geloof, aan de Orthodoxe kerk en aan Ons dierbaar vaderland, rigten Wij deze nieuwe oproeping tot alle klassen Onzer onderdanen, en bevelen:

"Dat tot de vorming van eene algemeene militie des rijks worde overgegaan.

"De beschikkingen voor de vorming en de organisatie van deze militie zijn door Ons onderzocht en bekrachtigd en in een bijzonder reglement omstandig omschreven. Zij zullen overal met naauwkeurigheid en ijver worden uitgevoerd.

"Reeds meer dan eens werd Rusland door zware en zelfs wreede beproevingen bedreigd en getroffen, maar het heeft steeds zijn heil gevonden in zijn ootmoedig vertrouwen op de Voorzienigheid, in den naauwen en onoplosbaren band, die den Monarch aan de onderdanen, Zijne trouwe kinderen, verbindt. Dat het nu evenzoo zij! Dat God, die in de harten leest, die de zuivere bedoelingen zegent, Ons Zijn bijstand schenke!

"Gegeven te St. Petersburg den 29sten Januarij achttien honderd vijf en vijftig, het dertigste jaar Onzer regering.

(*get.*) Nicolaas."

Er heerscht, zegt men, een vredelievenden geest in dat Manifest, maar alle Russische staats-stukken hebben meesttijds een waardigen toon. Men vindt daarin de dikwijls ruime uitdrukkidgen der Engelsche — noch de levendige opgewondene woorden der Fransche diplomatie. Overigens geeft de inhoud niets nieuws. 't Is als altijd: ik verdedig mijne regten, begeer geen winst en zal strijden tegen alles wat mijne veiligheid en grootheid bedreigt, en vestig mijn vertrouwen op God.

De diplomatie werkt nog altijd achter een sluijer.

Dat Pruissen met Frankrijk een tractaat sloot, wordt meer en meer waarschijnlijk. Koning Friedrich Wilhelm zou daarin beloofd hebben, zoo veel voor het Westen en zoo weinig voor het Noorden te doen, dat Napoleon III kan afzien van zijn plan, om een Rijn-leger te formeeren!

De naam van Pruissen, als militaire Staat, als onafhankelijk groote Mogendheid, zal bij zulk eene overeenkomst waarlijk niet winnen. Te Berlijn echter gelooft men nog altijd niet, dat Pruissen tegen Rusland zal ageren. Vroeger dacht men, dat Pruissen in het uiterst oogenblik tegen het Westen zou optreden. Een groot verschil tusschen *toen* en *nu*.

Wat Oostenrijk zal doen, is nog altijd een raadsel. Het Westen bijstaan, roept men reeds maanden lang, maar de vraag blijft: *hoe?*

En 't opmerkelijkste van die zaak is, dat Oostenrijk en Pruissen niet gezamenlijk naar het Westen gaan.

Ieder doet het op zijne wijze en dat is nog geen kwaad teeken voor Rusland.

Om nu de diplomatieke onderhandelingen in een kort begrip zaam te vatten, zeggen wij alleen, dat wij er nog geen eigenlijk begrip van kunnen vormen. Er wordt, dit is zeker, veel gesproken en geschreven en gedaan niet van ganscher harte, en dat maakt, dat in 't oogenblik van beslissing het besluit der partijen dikwijls geheel anders is, dan men vroeger kon berekenen. Het is daarom, dat de schranderste hoofden de schouders nog altijd ophalen, als gesproken wordt over den vermoedelijken afloop der Oostersche kwestie.

Frankrijk levert, behalve 's Keizers vermoedelijke reis naar de Krim, weinig nieuws. De *Moniteur* hing echter dezer dagen een lagchend beeld op van het keizerrijk. Daarin wordt de Regering en het Volk om 't hardst geprezen, en die gelooft wat het *eenige* orgaan, 't welk in Frankrijk mag zeggen wat het wil, dienaangaande oppert, zal in dat Land zien het politiek en maatschappelijk Kanaän.

Engeland verkeert nog altijd in eene moeijelijke positie. De heer Roebuck wil steeds de vierschaar spannen over de daden van het vorig Ministerie; de *Times*, die thans het hoogste woord in den Staat voert, eischt dat ook, en de Natie, die moest betalen en lijden, de in rouwgewaad gekleede Natie, heeft wel eenig regt, om denzelfden eisch te laten hooren.

De *Times* randt dagelijks de Engelsche aristocratie aan en 't is of hij haar een strijd op leven en dood heeft gezworen. Palmerston nam haar in bescherming en heeft zelfs beloofd, dat hij de beslissing harer zaak voor de Natie zal brengen. Ook dat bewijst reeds, hoeveel invloed de *Times* uitoefent of althans hoe hij wordt gevreesd.

Volgens de jongste geruchten zou Palmerston met Roebuck eene schikking hebben getroffen, aangaande de bekende motie. Die motie toch, waardoor het Ministerie als 't ware voor een regtbank van onderzoek zou staan, zette het bestaan van dit Ministerie op het spel, ja zijn afmarsch was bijkans zoo goed als zeker te beschouwen, en dit wil Palmerston voorkomen. Hij moet ook wel alles doen om zijn val te verhinderen. Een ander mogt het groote drama eens doen eindigen en wel met goed geluk! Dan had de groote staatsman zijn eigen roem overleefd, en kan er iets verschrikkelijker zijn voor een eerzuchtig en heerschzuchtig staatsman?

Mogt het Palmerston gelukken, Roebuks toeleg op de eene of andere wijze te neutraliseren, dan zal de *Times* een verschrikkelijk misbaar maken. Inmiddels gaat hij voort, onderscheidene aristocraten voor zijn lessenaar te dagvaarden en te vonnissen. De laatste die er geroepen werd was de Markies van Clanricarde, vroeger gezant te St. Petersburg en meermalen **Minister**. Hij beschuldigde den staatsman van *bedriegelijke ontvreemding*, *meineed* en *overspel.* De verschrikkelijke actie, waarin de *Times* zich nu zet, zal gewis reactie baren en de groote vraag zal zijn: "wie met de meeste eer van het slagveld zal treden?

Er is echter iets, dat aan de publieke opinie in Engeland wel eens eene andere rigting zou kunnen geven, het denkbeeld namelijk, dat de eigenlijke hefboom, die Frankrijk en meer andere Staten tegen Rusland in beweging brengt, Rome is, trouwens men moest ook wel ziende blind of hoorende doof zijn, om niet te ontdekken, dat de ultramontaansche partij hare sterke en wijd reikende hand in 't spel heeft.

Als een voorbeeld van die wijziging der volks-opinie deelen wij mede, wat een Engelsch weekblad zegt:

"Misschien is vernederd te worden tot ons best; hoogmoed eischt niet alleen een val tot leering, maar verdient die ook; het is te hopen dat wij nut trekken uit de les, die wij nu gekregen hebben; geschiedt dit niet, dan is aan onze val niet meer te twijfelen. Eene natie, die zwak is in den strijd, behoort niet tot de mogendheden van den eersten rang, en deze, onze zwakheid bemerkende, zullen daar zeker hun voordeel meê doen. Frankrijk is nu in het Oosten sterker dan wij, en de Turken spreken reeds van een oorlog tusschen Frankrijk en Rusland, zoodat wij niet in aanmerking schijnen te komen.

"Dit alles is koren op den molen van Rome, dat overal zoekt te zegevieren, waar Frankrijk de overhand heeft, en zal geenszins strekken, om ons overwigt op de buitenlandsche staatkunde te doen toenemen. Rome's gestarnte rijst, dat van het despotisme eveneens, en dat volk, hetwelk het beginsel eener volksgezinde regering en van vrijheid meer dan eenige ander voorstelt, (het Engelsche), ziet, dat hare magt voor het continentaal beginsel van persoonlijk absolutisme verdwijnt. Herwint de natie haar prestige niet, dan lost hare vrijheid zich in dat absolutisme op; alleen Amerika zal dan den toekomstigen strijd van een volksgezind regeringstelsel voeren."

Napier is voor langen tijd op non-activiteit gesteld en de Minister Graham verklaarde dezer dagen, dat de Oostzeevloot in alle opzigten aan hare roeping beantwoordde.

Napier wordt dan op eene wonderlijke wijze beloond.

Zie hier wat een hoog geacht Fransch schrijver van de beruchte Oostzee-vloot-kwestie zegt:

Een man, die immer met eerbied wordt toegehoord, lord Landsdowne, zeide voor eenige dagen in het Engelsch Huis der Lords:

"Het is de pligt, niet alleen van alle leden van het parlement, maar van allen, die eenigen invloed uitoefenen, en vooral der groote en talentvolle mannen, die hunne kennis aan een der edelste van 's lands inrigtingen, ik bedoel aan de vrije drukpers, wijden; het is hun pligt niets te zeggen, niets in deze oogenblikken te schrijven, dat de nationale kracht zou kunnen verzwakken."

Een dergelijke raad van een man als lord Landsdowne vermag meer op de drukpers dan al de parlementaire twistredenen, waarvan zij in de beide huizen het onderwerp heeft uitgemaakt. Opdat die raadgeving echter van meer kracht zij, moeten de mannen der officiële wereld, de hooge ambtenaren zelve, het voorbeeld geven. Dit is ongelukkig niet altijd het geval, en in de laatste dagen heeft weer een hoofdofficier van den eersten rang Engeland verbaasd en een smet aangewreven, door veel meer te zeggen dan de pers ooit heeft openbaar gemaakt.

Wij beloofden admiraal Napier en zijne aanspraak op het diner, of liever na het diner van den lord-maijor van Londen. De Oostzee-expeditie, die door hem gecommandeerd werd, begon dus met een maaltijd en eindigde met een maaltijd. Maar bij het openingsbanket heerschte meer overeenstemming en goede gezindheid dan bij het sluitingsbanket. Bij de eerste gelegenheid was sir Charles Napier naar het bevelhebberschap gestuwd door den stroom der populariteit, even als lord Palmerston tot het bevel over het staatsschip geraakte. Men had zelfs den voorrang van verscheiden andere admiraals moeten overzien, om hen plaats te doen maken voor den gunsteling van het publiek, voor hem, die men gemeenzamer wijze *Charleij* of Kareltje noemde. In de Reform-club werd ter zijner eere een groote maaltijd gegeven. Lord Palmerston, die daarbij voorzat, bragt daarbij een dronk uit op de gezondheid van sir Charles Napier, en het begin zijner aanspraak luidde:

„Er was eens een man, die beroemd was om de diners die hij gaf; op zekeren dag, dat hij te Greenwich een maaltijd gaf en zijn gezelschap eene massa schildpadsoep had laten gebruiken, zeide hij tot de bedienden: „Breng nu het diner." Wij hebben nu ook de toasten achter ons, die de plaats innemen der schildpadsoep, en laat ons nu tot het diner overgaan, dat is te zeggen tot de gezondheid van mijn dapperen vriend sir Charles Napier."

Lord Palmerston verhaalde vervolgens de reeks van heldenfeiten, waardoor sir Charles Napier zich beroemd en populair gemaakt had, en eindigde met de hoop uit te drukken, dat hij in de Oostzee even gelukkig zou zijn. Wij moeten den vlootvoogd het regt doen wedervaren, dat hij de hoop, die zijne vrienden zoo gemakkelijk konden uitdrukken, zocht te matigen. Overigens deelde hij in de algemeene geestdrift voor de vloot, waarover hij het bevel ging voeren, en hij zeide op dien maaltijd, dat „Engeland nooit een prachtiger gezien had."

Na dit feest vertrok sir Charles Napier naar de Oostzee Zijn togt leverde, gelijk ieder weet, weinig voordeel op. Maar dit zullen wij hem niet verwijten. Hij had zeer te kampen met de begoochelingen, die de geheele wereld zich zoo gemakkelijk over het Noorden en Oosten had voorgespiegeld; evenwel kan men het niet onopgemerkt laten, dat in deze omstandigheden de Engelschen zich tegenover hunne legerhoofden en vlootvoogden vrij wat onregtvaardiger en minder edelmoedig hebben betoond dan de Franschen. De onverwachte moeijelijkheden, die de expeditie-troepen hebben ontmoet, en de beproevingen, die zij hebben moeten doorstaan, hebben in Frankrijk geen generaal of admiraal inpopulair gemaakt; in Engeland heeft men het lord Raglan en sir Charles Napier willen laten verantwoorden, dat Sebastopol en Croonstadt muren hadden, en dat er sneeuw in de Krim en ijs in de Oostzee was. *Charleij* is dus veel minder populair teruggekomen dan hij vertrok, hetgeen geene misdaad is; ongelukkig heeft hij er zijn voordeel niet meè weten te doen, en hij is teruggekeerd, het hart vervuld met bitterheid, die hij de voorzigtigheid niet had te bedwingen. Vandáár komt die zonderlinge uitval op den maaltijd bij den Lord-maijor, waarbij hij de onhandigheid gehad heeft, niet alleen zijn Gouvernement te beschuldigen, maar zelfs de vloot, die hij commandeerde en waarop hij zich vóór de expeditie zoo trotsch betoonde. Zoo Sebastopol nog niet genomen is, zijn de generaals niet onregtvaardig genoeg, om dit hunne legers te wijten; omdat hij Croonstadt niet genomen heeft, had sir Charles Napier dit niet aan zijne vloot moeten wijten, en haar aantijgen, dat zij *zeer slecht bemand en nog slechter gedisciplineerd was.* Het is te begrijpen, dat zulke taal de officieren en de bemanning der Engelsche vloot zwaar gekrenkt heeft. Men begrijpt ook, dat de Engelschen, reeds genoeg verbitterd over de ongelukken, die hun leger treffen, zulks nog veel meer zijn, nu zij den meest populairen hunner admiraals aldus zich over hunne prachtigste vloot hooren uitlaten.

23 Feb.

De *Moniteur* bevat berigten uit Balaklava van 12 dezer. Het weder was in de Krim zeer fraai; de sneeuw was gesmolten; de belegeringswerken werden met kracht voortgezet; de spoorweg naar het Engelsche kamp was reeds ver gevorderd.

Volgens andere berigten waren van de te Eupatoria gelande troepen 30,000 bij de stad verschant. Er zou eerlang te Baltschick een nieuw korps worden ingescheept. 10,000 man Turksche ruiterij zou ook van Varna naar de Krim gaan. Fransche versterkingstroepen kwamen daar voortdurend aan.

Men ziet, steeds trekt men nog naar de Krim, even als of daar het land van belofte was. En waarom? Om anderen den dood te geven of zelf den dood te ondergaan. Verschrikkelijk is dan ook het aantal dooden, dat de geällieerden sedert het begin van den veldtogt verloren hebben, en dat op 56,000 begroot wordt. 56,000 nog in geen jaar tijds! En de Russen misschien evenveel!

Naar men verzekert, hebben de Generaals Niel en Pelissier aan Keizer Napoleon de schriftelijke verzekering gegeven, dat Sebastopol kon bemagtigd worden, indien men geheel van taktiek veranderde, en zoo men daarvoor 20.000 man wilde opofferen. De Keizer moet daarop gezegd hebben, dat de belegering nog meer menschenlevens kostte. Hieruit zou men opmaken, dat hij den storm wil wagen. Niet gaarne zouden wij in zijne plaats daartoe bevel geven, omdat wij dan tevens het doodvonnis van 20.000 Franschen, Engelschen etc. en zeker van evenzoovele Russen zouden onderteekenen. Eene verantwoording van 40.000 menschenlevens is zeker zwaar. Of zou Hij, die de schaal houdt, een menschenleven minder zwaar rekenen, dan de menschenkinderen het zelve doen?

Wanneer echter Napoleon alleen speculeert, zonder zich door menschelijk gevoel te laten leiden, dan kan hij niet anders dan bij de verovering van Sebastopol winnen; 20.000 soldaten geeft Frankrijk hem weder, doch, zoo Sebastopol niet veroverd wordt, ontneemt Frankrijk hem welligt zijn kroon. Sebastopol veroverd, en Napoleon is een waardige Neef van den grooten Oom, een held, waarop de Natie bewonderend staart; Sebastopol *niet* veroverd en Napoleon is een grootspreker, die meer wilde dan hij kon, waarop men caricaturen en spotprenten maakt, en dien men ten slotte weg jaagt.

De Keizer, zoo zegt men, zal 6000 man van zijne garde mede naar de Krim nemen.

Volgens berigten uit het tranenland van den 10en, waren de loopgraven der Franschen tot op een geweerschot afstands van Sebastopol genaderd. De Russen hadden de zuidelijke forten ondermijnd. De Engelschen hadden 18 stukken van zwaar kaliber bij de loopgraven opgerigt. De geällieerde vloot maakte zich tot den aanval gereed.

Geheel Europa is vol verwachting op de belangrijke gebeurtenissen, welke aanstaande schijnen.

Onder al dit oorlogsgedruisch meenen sommigen eenige flikkering van vrede te zien, zoowel in den vredelievenden geest, welke in het Russisch oorlogsmanifest zou ademen, als in de vredesgezinde zinsneden, welke eene redevoering van Lord Stokebrand in het Engelsch Parlement bevat; hij heeft n.l. gezegd, dat hij zich gelukkig zou rekenen, zoo hij aan de Natie den vrede kon hergeven; deze is echter alleen mogelijk, voegde hij er bij, *zoo Rusland goede waarborgen wil geven.* Door deze bijvoeging krimpt de vredesgezindheid van Palmerston genoegzaam tot niets in.

Drie leden van het Engelsche Kabinet hebben hun ontslag genomen het zijn de heeren Gladstone, Herbert en Graham; zij zijn bezweken voor de ontevredenheid van het Volk en van het Parlement over het bestuur van den oorlog

Lord John Russell, die, zooals de *Times* zegt, met den olijftak des vredes in den mond, oostwaarts vliegt, is Donderdag te Parijs aangekomen.

In Sardinie worden de beraadslagingen over het opheffen der kloosters voortgezet, en verwachtte men de aanneming van het wets-ontwerp.

Uit Spanje oud nieuws: ministeriële crisis en bedroefd geldgebrek; Madoz, de finantie-minister, vroeg vergunning tot het doen eener leening van 500 millioen realen. Maar zou er nog iemand zijn, die aan Spanje iets zou willen leenen? Inlichtingen zijn te bekomen bij de tegenwoordige houders van Spaansche fondsen.

In Rusland zal de landstorm, welke bij de algemeene wapening opgeroepen is, ongeveer 500.000 strijders leveren, die, met geweren, bijlen en spaden gewapend, in een grijs gewaad, hooge laarsen en muts met kruis zullen gekleed worden, zonder het haar of den baard te scheren. *Voor de gevallenen ontvangen de gemeenten en eigenaars van boeren kwitantien, welke bij latere ligtingen in rekening gebragt worden,* Hoe eigenaardig! De gemeenten en eigenaars van boeren moeten een zeker aantal ligchamen van boeren leveren, komt een dezer ligchamen onbruikbaar te worden, omdat het leven daaruit is geweken, dan zullen de gedwongene leveranciers, uit groote goedheid, de doode ligchamen bij eene nieuwe leverantie van ligchamen in rekening kunnen brengen!

In Rusland klaagt men over groot gebrek aan kundige officieren en vooral ook aan gemis van officieren van gezondheid; men heeft daar overvloed van stoffelijke en spierkracht, maar in kracht, welke uit de ontwikkeling van geest en verstand geboren wordt, is men bij het Westen ten achteren.

Het is opmerkelijk, dat Polen, Finland, de Oostzee-provincien, de Kaukasus en Siberie nog niet opgeroepen zijn, tot de buitengewone verdediging des Rijks bij te dragen; men denkt, dat de Russische regering dit nagelaten heeft, om alles te vermijden, waardoor aan den oorlog het karakter van een godsdienst-oorlog kon ontnomen worden.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

In de zitting der Tweede Kamer van 19 feb. j.l. is ingekomen een ontwerp van wet, betreffende het verleenen eener bijdrage voor het uitwaterings-kanaal van Grave naar den Amer. Daarop zijn de algemeene beraadslagingen over het ontwerp van wet tot regeling der Ministeriële verantwoordelijkheid aangevangen en ten einde gebragt. Vervolgens is art. 1 en 2 van dat ontwerp aangenomen, nadat het laatste art., ingevolge een amendement van den heer *Thorbecke*, eene wijziging had ondergaan.

In de zitting van den volgenden dag is besloten, om een adres van hervormde predikanten, wegens de regeling van de kerkelijke pensioenen, ter griffie neder te leggen, en overeenkomstig het voorstel van den heer *v. Hoëvell*, bij afschrift, naar den minister voor de zaken der Herv. Eeredienst te zenden. Daarop zijn de beraadslagingen over gemelde wet en wel over art. 3 voortgezet. Tengevolge der aangenomen amendementen op dit art. heeft de Regering verzocht een nieuw art. 3 te mogen voordragen, waarop de zitting voor dien dag is gesloten.

In de zitting van 21 dezer zijn de beraadslagingen over het wetsontwerp nopens de ministeriele verantwoordelijkheid voortgezet, en in is ten slotte hetzelve aangenomen met 41 tegen 12 stemmen. Tegen hebben gestemd: de heeren *van Golstein, Ter Bruggen Hugenholtz, van der Veen, van der Linden, van Hoëvell, Thorbecke, van Eck, Strens, van Bosse, Dullert* en *Forcest.*

— De Minister van Binn. Zaken heeft als zijne zienswijze te kennen gegeven, dat de *Gemeente-raad* en niet *Burgemeester en Wethouders* de bevoegde autoriteit uitmaken, om ondermeesters in openbare scholen te benoemen.

— Volgens het *Kerkelijk Jaarboekje voor Catholieken*, telt het aartbisdom Utrecht 235 pastorijen en 277.741 zielen; het bisdom van Haarlem 198 pastorijen en 274.153 zielen; het bisdom van 's Hertogenbosch 223 p. en 340.000 z.; het bisdom van Breda 78 p. en 125 181 z.; het bisdom van Roermond 184 p. en 196,152 z.; te zamen 918 pastorijen en 1,213.227 zielen.

— Bij de aanhoudende vorst is in de ijsbezetting der rivieren geene verandering ontstaan. Het water blijft vallende.

— Ook wij beijveren ons een feit publiek te maken, dat, in ons oog, zeer grooten luister bijzet aan de bals, welke onlangs bij Z. M. den Koning plaats hadden. Terwijl de aanzienlijke gasten in de prachtige salons werden onthaald, werd aan de koetsiers en bedienden, behoorende bij de koetsen, die *en file* de eigenaars buiten wachtten, op last van Zijne Majesteit warme wijn geschonken. Evenzoo kregen de muziekanten van het regement grenadiers en jagers, — welke vroeger gratis het orkest voor de bals ten hove uitmaakten en thans daarvoor betaald worden — ten twaalf ure, een uur verlof, om in eene voor hen ingerigte zaal te souperen. In dien tusschentijd werden zij door burger-muziekanten vervangen, die daarna eveneens in die zaal werden onthaald. Het ware wel te wenschen, dat deze echt vorstelijke handelwijze meer algemeen navolging vond.

— Van regeringswege wordt medegedeeld, dat de rijksmiddelen gedurende de maand Januarij van dit jaar 1855 hebben opgeleverd een bedrag van ƒ 4.935.551, terwijl de opbrengst van de maand Januarij van het vorige jaar 1854 is geweest van ƒ 4.036.370.

— Dezer dagen is te Delft in den ouderdom van 84 jaren overleden de gepensioneerde generaal-majoor *J. A. Tellegen*, ridder van het legioen van eer, enz. Volgens het *Handbl* was deze krijgsman reeds bij den bekenden terugtogt der Franschen uit Rusland, in den winter van 1812, aan de Beresina doodelijk gewond, zoodat hij wel een lang sterfbed heeft gehad.

— Als zoovele bewijzen van de hevigheid der koude, welke in de laatste dagen heeft geheerscht, verneemt men van verschillende plaatsen, dat er menschen, tengevolge van de koude, hetzij op hunne armoedige stroolegers, hetzij op het veld, zijn omgekomen.

— De kavallerie en artillerie van het Limburgsche bondskontingent zullen te Roermond en omstreken worden bijeengetrokken, om aldaar op voet van oorlog te worden gebragt. Reeds is er onderhandeld voor de leverancie van fourages voor 700 paarden.

— Bij kon. besluit van den 3 Februarij jl. no. 53 is bepaald, dat de miliciens van 1850 den 15 Mei e. k. ontslagen zullen worden.

— De *'s Grav. Nieuwsbode* beweert, dat volgens welingelichte personen *op onze neutraliteit niet de minste lastige aandrang wordt uitgeoefend.* — Verder berigt hetzelfde blad uit Almelo, dat aldaar „tegen een voornaam fabrikant eene geregtelijke vervolging zal worden ingesteld, ter zake van gedane bedreigingen, met betrekking tot de te doene keuze van een lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, in plaats van wijlen den heer *de Man.* Die bedreigingen zouden hebben plaats gehad in het belang van het gekozen lid Mr. *van der Linden.*"

— Van eene welonderrigte zijde zijn wij in staat gesteld tot de volgende opgave, bevattende de tegenwoordige sterkte van de landmagt van ons leger:

	Offic.	*Troepen.*	*Offic.*	*Troepen.*	*Paarden*
Reg. grenadiers en jagers	80	3536			
8 Reg. infanterie	728	38634			
Instructie-bataillon ...	28	591			
Algem. depôt v discipline	11	37			
Koloniaal werfdepôt ..	19	79			
Bat. mineurs en sappeurs	13	632			
			879	43509	
3 Reg. vesting-artillerie	192	5160			
Reg. veld-artillerie ...	75	2553			76
Reg. rijdende-artillerie .	30	716			56
Korps pontonniers ...	7	205			
			304	8634	
4 Reg. dragonders ...	144	3464			264
Reg. jagers te paard ..	28	681			
			172	4165	
Korps kon. marechaussées	10	182 te voet.			
		172 te paard.			
			10	354	10
Totaal......			1365	56662	406

Gron. Ct.

's Gravenhage, 19 Feb. Bij gelegenheid va verjaardag van Z. M. zijn de weezen in de versch godsdienstige gestichten, naar 's Konings verlangen dacht. Ook de ouden van dagen in het Herv. Diaco sticht werden feestelijk onthaald.

— Sedert eenige dagen is alhier in het gebouw teeken-academie geopend de tentoonstelling van de pen, die uit deze residentie voor de groote tentoons van Parijs bestemd zijn. Men mag de verzameling al belangrijk beschouwen, en allezins geschikt, om de stelling op te wekken.

22 Feb. Heden is in de afdeelingen van de Kamer een aanvang gemaakt met het onderzoek ontwerp van wet nopens het lager en middelbaar onde

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

ENGELAND.

De regering der Sandwich-eilanden verkreeg de heid, dat de troon van Koning Kameha-Meha door eene vrijbuiters bedreigd werd. Zij riep daarom de bijstan de Engelschen en Franschen in, en de Koning vaa daarop, onder dagteekening van 8 Dec., eene procla uit, waarin de ingezetenen werden gerust gesteld, en eindigde met de woorden: „Onze onafhankelijkheid is meer dan ooit bevestigd." Hij moge echter zich onaf lijk noemen, met het oog op de vrijbuiters, hij was niet van Hem, wiens blootе gedachte het leven aan oenen kan ontnemen. Zeven dagen na het uitvaardige proclamatie overleed Kameha-Meha en werd opgevolgd zijn zoon Siholiho.

— In de eerste dagen van Maart zal lord *Palmerston* algemeenen vastendag uitschrijven, opdat de natie in doening gebeden ten hemel kunne opzenden tot leniging den nood in de Krim.

— De *Times* gaat met zijne aanvallen tegen de Aristo tie voort. Het blad discht daartoe eene geschiedenis op gens welke de markies *van Clanricarde*, oud gezant va geland te Petersburg, in 1840 het onheil heeft gebra eene rijke Iersche familie *Handcock.* Na scheiding der telingen had mevr. *H.* het leven aan eenen zoon geg Sinds dien tijd had men door allerlei kwade praktijken eer voordeelig testament den heer *Handcock* op zijn ziekbe geperst en vervolgens de 3 dochters op onedele wijze be deld, terwijl ten slotte, na den vervroegden dood van dochters, de overspelige zoon alleen eigenaar was gew van het vermogen van ruim een millioen. De erfgen waren wel is waar tegen deze zaak opgekomen en schikking was den zoon een kapitaal van ƒ250.000 gel maar deze schikking belet niet, dat geen man op de bank van Engeland moest geduld worden, zegt de T wien men, volgens zijn eigen advokaat, schuldig be aan zamenzwering, bedrog, meineed en moord.

— Sir *Charles Napier* herhaalt in een brief aan de *mes* zijne in Mansion house afgelegde verklaringen, d Oostzee-vloot slecht bemand en gedisciplineerd was. voegt echter daarbij, dat hij geene enkele berisping zic gens de officieren op die vloot veroorloofd heeft. Wa de laatsten, zegt hij, niet zoo uitstekend geweest wa dan zou de vloot nimmer in dien toestand teruggekom zijn.

— De *Times* geeft tijdingen uit de Krim, volgens w het weder er goed bleef en men er algemeen het herva van den strijd wachtte. Tusschen de Fransche voorpo en de kozakken werden allerlei bewijzen van beleefd gewisseld; dit is nog al opmerkelijk bij de hevigheid, w mede overigens de strijd steeds wordt gevoerd. — *De* berigt, dat uit het budget voor de Marine blijkt, dat den aanstaanden zomer de Engelsche zeemagt eene ont gelijke uitbreiding zal erlangen en eene vloot in de Oo zal verschijnen, die vermoeden doet, dat men iets gers zal kunnen ondernemen dan in het afgeloopen In reserve worden nog genoeg schepen gehouden, om alles voorbereid te zijn.

DUITSCHLAND.

Te Praag is het keizerlijk paleis geheel afgebrand. De keizer en keizerin (*Ferdinand I* en *Anna*), die aldaar ver houden, zijn gelukkig gered.

— De bondsdags-gezant van den koning der Nederla voor Luxemburg-Limburg is voor deze bondsstaten toeg den tot het op 8 dezer genomen besluit, betreffende het voet van oorlog brengen der bonds-contingenten.

— De werving van manschappen voor het Engelsche vre den-ligioen ondervindt nog al moeijelijkheden. Behalve Ha nover, hebben alle Noord-Duitsche Staten het gestreng verbod uitgevaardigd tegen het in vreemde dienst tre Engeland heeft echter zijne werf-bureaux op Helgoland vestigd, welk eiland, door de Weener tractaten aan Brittanje afgestaan, eene heerlijke vereenigingsplaats is allen, die uitgelokt worden door eenig handgeld of door liefde tot den krijg. Vooral uit Sleeswijk-Holstein verw men soldaten van het vroeger revolutionaire leger.

— In Zweden blijft de neutraliteitsvraag steeds aanha Is men bijna algemeen overtuigd, dat onzijdigheid boven les wenschelijk is, de aard, die de oorlog zal aanne wanneer de onderhandelingen te Weenen op niet uitloop doet vreezen, dat de toezeggingen zoo aanlokkelijk en drang zoo overwegend zal worden, dat Zweden zich zal kunnen uitsluiten. Men merkt reeds op, dat de Oos rijksche gezant op veel vriendschappelijker voet met Zweedsche regering staat dan immer te voren.

ITALIE.

Volgens de *Wien. Zeit.* boezemt de gezondheidstoest van den jongen hertog van Aosta, tweeden zoon des kon van Sardinië ernstige ongerustheid in.

— De Sardinische kamer van afgevaardigden heeft den 15 dezer de beraadslagingen hervat over het wetsontwerp treffende de opheffing der kloosters en de bestemming geestelijke goederen. De minister van justitie, de heer *tazzi*, heeft bij die gelegenheid eene redevoering uitges ken, waarin hij gezegd heeft, dat de regering in eene gelegenheid, waarin zij het regt en de billijkheid op zijde heeft, geenszins van haren weg zal afgaan, welk schil er ten dien aanzien ook moge bestaan met de gees lijkheid. Die redevoering werd door de meerderheid toegejuicht.

RUSLAND-TURKIJE.

Aan een brief uit Sebastopol van den 24 Januarij ontleent de *Milit. Zeit.* het volgende: „Wij worden voortdurend dag en nacht gebombardeerd, de westelijke werken van de zuidzijde van de quarantaine tot aan het midden-bastion, bieden helaas weinig bescherming aan, en de noordwaarts van het kerkhof opgerigte batterijen rigten hun vernielend vuur op dit zwakste punt der stad zoo nadrukkelijk, dat wij spoedig onze kazematten moesten verlaten. Alle vensterruiten zijn gebroken en door papier vervangen; in het zuidelijk gedeelte der stad is geen huis ongedeerd (ofschoon de meeste daken zijn afgenomen.) In de straten liggen millioenen splinters van bommen en granaten, niettegenstaande dat zijn wij niets minder dan moedeloos. Des daags is het nog verdragelijk, maar 's nachts, wanneer het vermoeide ligchaam rusten wil, wordt het onmogelijk, onder het barsten der bommen, het knetteren der granaten en het onaangename sissen der vuurpijlen rust te vinden. De fraaije schouwburg is tot den grond toe vernield. Overigens zijn wij aan den vuurregen gewoon geworden, en eene stoornis in de gewone bezigheden is niet bemerkbaar. De winkels zijn geopend; 's morgens is de markt als naar gewoonte door koopers en verkoopers bezet. Hier en daar marcheert eene kolonne infanterie ernstig en kalm over de verdedigingsplaatsen, overal staan piramiden van geweren, terwijl de soldaten, zonder aan gevaar te denken, heen en weder loopen. Niemand gelooft, dat het anders zou kunnen zijn, en eene pauze in het vreesselijke geraas zou ons ongezellig voorkomen. Tweemaal 's weeks speelt de militaire muzijk op den nieuwen Boulevard, nabij het gedenkteeken van *Kasarsky*. De bevolking wandelt rustig op deze plaats van vermaak, zonder zich om het schieten te bekommeren. Van den nieuwen Boulevard is het uitzigt waarlijk betooverend; de bergketen, die om Sebastopol gelegen is, vormt een amphitheater; langs dezelve ziet men het leger der geällieerden, hunne loopgraven en hunne batterijen."

— Onder de laatste tijdingen uit de Krim behoort ook, dat de Russen eene tweede linie van defensie hebben opgerigt met van palisaden voorziene grachten, en dat talrijke werken op de hoogten van Inkermann zijn opgeworpen.

— Omtrent het verbond, dat Pruissen met het Westen zou gesloten hebben, merkt men op: Pruissen's verpligtingen zullen wel iets minder uitgebreid zijn, dan die der 3 verbondenen, maar zeker zullen ze beter zijn bepaald. De 4 voorwaarden blijven altijd de grondslag. In die voorwaarden kan echter door den loop der omstandigheden wijziging komen. Vooral wijst het *J. des Débats* er op, dat werkelijk graaf *Buol* aan prins *Gortschakoff* heeft te kennen gegeven, dat men de slechting van Sebastopol en de beperking van Rusland's zeemagt en vestingwerken in de Zwarte zee zou kunnen eischen. De prins zou daarop stellig hebben geantwoord, dat men Sebastopol zelve moest nemen, dat de Czaar zich echter niet kon laten beperken, in de krachten, die hij in het zuiden van zijn rijk mogt noodig achten, maar dat de verbondenen daartegen even sterke punten konden daarstellen in de Zwarte zee, en dat het ondoenlijk was zich bij een bepaald aantal Russ. schepen te houden, dat door vereeniging der verbondenen dadelijk tegenover een 4 voudig getal zou staan. Dit punt blijft altijd groote moeijelijkheid in hebben, maar ook hier openbaart Rusland reeds eene toegeeflijkheid, die ook zeer doorschemert in het bekend manifest.

ASSEN, 24 Februarij.

J. l. Woensdag avond heeft het genootschap: Eloquentiae sacrum alhier eene openbare vergadering gehouden, die zeer talrijk bezocht was. Er werden stukken voorgedragen door de heeren *Smidt*, *de Jong*, *Zubli*, *Oosting* en *Cohen*, terwijl de heer President Mr. *B. Oosting* de vergadering met een toepasselijk woord opende en sloot. Wij zullen ons onthouden van eene beoordeeling der verschillende voordragten, maar kunnen verklaren, dat de toehoorders een zeer aangenamen avond hebben doorgebragt, terwijl de geheele opbrengst *f* 65 25 heeft beloopen. **Men weet, dat deze voor de algemeene armen bestemd is.**

— Bij den boekhandelaar *de Zwaan* te Utrecht is uitgekomen: Hulde aan Dr. *L. S. P. Meijboom*, evangelisch predikant te Amsterdam, van een Israëliet.

— In de vergadering van de afdeeling Zwolle der te 's Gravenhage gevestigde Vereeniging ter bevordering van fabriek- en handwerk-nijverheid in Nederland had 20 dezer eene bekrooning plaats voor voorwerpen, vervaardigd door jonge lieden beneden de 20 jaar, waartoe deze afdeeling in 1854 onderscheidene prijsvragen had uitgeschreven. Daarbij is o. a. aan *Hermanus Lambrechts* van Meppel een getuigschrift uitgereikt.

* **Gieterveen, 19 Feb.** Uit de van wege het Ministerie van Eeredienst vroeger toegezonden nominatie werd op heden door kerkeraad, kerkvoogden en notabelen alhier, met meerderheid van stemmen, tot predikant dezer gemeente gekozen, en ter benoeming als zoodanig aan Zijne Majesteit, als collator, voorgedragen, de wel eerw. heer *W. G. Stuivinga*, Hulpprediker in het Hollandsche Veld.

* **Diever, 22 Feb.** Voor eenige dagen had alhier een droevig ongeluk kunnen plaats hebben. Zeker wed. F. H., welke met hare drie kinderen bij hare ouders inwoont, had een pot met vuur in den kelder gebragt, om de aardappelen, die in den kelder zijn, voor het indringen der vorst te beveiligen. Een harer zoontjes, circa 8 jaren oud, zegt: „moeder, ik ga in den kelder, daar is het warm." Toen hij daar een kleinen tijd geweest was, hoort de moeder eenig gerucht, snelt toe, en vindt het jongetje bewusteloos. Na vele aangewende pogingen is het echter gelukt hem spoedig weder bij te krijgen. — Als eene bijzonderheid kunnen wij van hier melden, dat bij W. *Punt* den 10den dezer, in een in de buitenlucht geplaatst hok, twee jonge duiven uit den dop zijn gekomen, en goed tieren.

* **Zweelo, 21 Feb.** In den nacht van maandag op dingsdag had alhier een droevig voorval plaats; *Hendrik Mensingh*, een gegoed landbouwer alhier, begaf zich maandag morgen naar Coevorden, ten einde aldaar de markt te bezoeken. In den avond naar hier teruggekeerd zijnde vond men hem heden morgen verkleumd en levenloos te Aalden, onder deze gemeente, in de sneeuw liggen.

* **Frederiksoord, 22 Feb.** De bevolking in alle de koloniën der Maatschappij van Weldadigheid was op 1 Januarij 1855 als volgt: Gewone koloniën no. 1, 2 en 3, zijnde Frederiks- en Willemsoord 2914 zielen met de ambtenaren en hunne huisgezinnen. Veenhuizen 1e gesticht weezen, arbeidershuisgezinnen, boeren, enz. 1522. 2e gesticht bedelaarskolonisten, veteranen, enz. 1988. 3e gesticht id. als 't 2e. 2080. Ommerschans bedelaarskolonisten, veteranen, enz. 2392. Gesticht te Wateren, kweekelingen, ambtenaren en kolonistenhuisgezinnen 105. Ambtenaren bij de algemeene directie, met hunne huisgezinnen 30; te zamen 11031 zielen. Op 1 Januarij 1854 bedroeg het getal zielen 10643, zoodat de bevolking in 't afgeloopen jaar met 388 zielen is vermeerderd. — Even buiten Vledder is den 23sten dezer maand een gans, uit de koppel, in de vlugt dood neder gevallen, men denkt door de nijpende koude of door honger.

* **Meppel, 23 Feb.** Tengevolge van den veelvuldig gevallen sneeuw was de weekmarkt alhier in geene twee marktdagen kunnen worden gehouden, daar er zeer weinig ter verkoop was aangevoerd. Gister echter was de aanvoer weder zeer goed; door de vele behoefte, die er bij de bakkers alhier en in de omliggende gemeenten bestond, was de handel in rogge zeer levendig, en waren de prijzen veel hooger dan vroeger, zoodat deze tot *f* 9-„ werden opgevoerd. Ook de overige artikelen waren zeer prijshoudend.

* De aanvoer van visch, zoowel door bevoegden als onbevoegden tot visschen, is thans zeer groot, dezelve wordt tot lage prijzen verkocht. Men vangt de visch door gaten in het ijs te hakken, waarvoor de visch zich dadelijk begeeft om lucht te scheppen. Het ware te wenschen, dat aan zoodanige onwettige vischvangst een einde kon worden gemaakt.

Peize, 22 Feb. In de vorige week zijn hier bij zekeren W. *Braam* aardappelen ontvreemd buitenshuis uit een aardappelkuil; de dieven hebben een dragt medegenomen en de kuil open laten liggen, zoodat niet alleen de man de ontvreemde aardappels heeft te betreuren, maar ook de overigen hem in de felle koude zijn bevroren; de daders zijn niet ontdekt. — De collecte, den 20 dezer door de diakenen alhier voor de noodlijdenden in deze gemeente gehouden, heeft de aanzienlijke som van *f* 120-„ opgebragt.

* **Veenhuizen, 22 Feb.** In den avond van eergisteren nam men alhier aan de maan een zonderling verschijnsel waar. Het was ongeveer half tien ure, toen bij heldere lucht aan de maan, die haren ondergang naderde, twee vuurroode strepen ontdekt werden, welke aan de maan verbonden, Westwaarts en W. N. W. waarts hunne rigting hadden. Zij waren zóó lang, dat zij tot op den gezigtseinder liepen. Een weinig onder de maan, in eene N.-Westelijke rigting, was eene lichte, roode plek, die, waargenomen met het ongewapend oog, een omvang had van bijna eene volle maan bij het opkomen.

* **Coevorden, 21 Feb.** Als zeldzaam blijk van eerlijkheid deelen wij het volgende mede: Laatstleden Maandag, kwam een munstersche boer bij den heer *P.* alhier; hij stond eenigen tijd in het voorhuis, terwijl de heer *P.* andere kalanten hielp; ten laatste vroeg deze den boer wat hij wilde, deze zeide daarop: „ik wol dy wel eens allennig sprekken;" aan dit verzoek voldaan zijnde, verhaalde de boer, dat hij met zijne familie voor eenige jaren in Steenwijksmoer had gewoond, dat zij toen aan den heer *P.* *f* 1.60 waren schuldig gebleven, zijnde dit 29 jaren verleden; dat zij thans in Munsterland woonden en naar N.-Amerika wilden verhuizen, doch dat „zien beuppe" niet gerust vertrekken konde, zonder die schuld voldaan te hebben.

20 Feb. Te Weerdinge, onder de gemeente Emmen, is in het veld, omtrent zes voet in de aarde, gevonden een Romeinsche strijdbijl, en in diezelfde gemeente een versteende boomwortel, waarin het voorste gedeelte van een steenen bijtel blijkbaar afgebroken, alsmede een versteende zeeëgel, waarop een versteende kleine kikvorsch; de laatste heeft zijne natuurlijke kleur behouden. *Hand.bl.*

* **Smilde, 23 Feb** Heden middag is door het vallen van een populier, die omgehakt werd bij het huis van den heer *C. Fledderus* alhier, de telegraafdraad gebroken; onmiddelijk is naar Assen gezonden om hulp, en reeds heden avond wordt de draad hersteld.

* **Oude Pekela, 22 Feb.** Gisteren avond trad de onderwijzer *J. K. de Vrieze*, in de zaal van 't gemeentehuis alhier, op, en deed eene redevoering over „*de afschaffing van sterken drank*." Dit onderwerp, hoe nieuw en onbekend ook in deze oorden, had echter de belangstelling zoodanig opgewekt, dat het getal der hoorders inderdaad aanzienlijk mogt genoemd worden; want boven aller verwachting was de zaal geheel bezet. In het *eerste deel der rede* verhaalde spreker in een beknopt overzigt het trapsgewijze ontstaan van het zeer algemeen geworden *gebruik* en *misbruik* van den sterken drank; gaf *ten tweede* eene beknopte schets van den merkwaardigen strijd, die er in de laatste jaren door de afschaffings-vereenigingen tegen den sterken drank werd gevoerd; — wees in de *derde plaats* de moeiten aan, welke met de afschaffing gepaard gaan, en besloot eindelijk met eenige voorgewende zwarigheden te ontzenuwen. Wij vertrouwen, dat de vergadering *wel voldaan* zal zijn huiswaarts gekeerd, en hopen, dat deze eerste voorlezing goede vruchten moge dragen. Want, ofschoon, zoo als spreker in 't begin zijner rede zeide, „in onze gemeente het kwaad niet tot den hoogsten trap is gestegen, en het getal eigenlijk gezegde dronkaards in verhouding der bevolking gelukkig niet groot is te noemen,"— veel heils zal ook hier de zaak der afschaffing kunnen uitwerken, zoowel *stoffelijk* als *zedelijk*.

* Even als in den vorigen winter worden hier nu weder in de beide scholen des middags boterhams uitgedeeld aan de ter school gaande kinderen van behoeftige ouders. Om daartoe de benoodigde gelden te krijgen, heeft men eene inteekeningslijst aan de gegoede burgers aangeboden, welke hierbij van hunne goede gezindheid heerlijke blijken gaven.— De zaak levert bij voortduring de gunstigste resultaten op; want behalve dat daardoor mede in den dringenden nood der armen wordt voorzien, worden tegelijk die kinderen naar school getrokken, welker ouders daarop, in den regel, weinig prijs stellen.

REGTSZAKEN.

Arrondissements-Regtbank te Assen.

21 *Feb.* W. W., koopman te Roswinkel, wegens frauduleuzen invoer, veroordeeld tot 1 maand gevangenisstraf met verbeurdverklaring van het ingevoerde vilt; — *A. M.*, arbeider te Valtherveen, als boven, veroordeeld tot 1 maand gevangenisstraf en verbeurdverklaring van het ingevoerde zout; — *M. J.* te Roswinkel, wegens frauduleuzen invoer van zout, als niet wettig bewezen, vrijgesproken; — *J. H. G.* te Maten, wegens overtreding der wet op het personeel, als niet wettig noch overtuigend bewezen, vrijgesproken.

INGEZONDEN STUKKEN.

Beschouwingen van Mr. L. OLDENHUIS GRATAMA over den

Strijd tegen den Sterken Drank.

IV.

De tweede omstandigheid, die het beginsel der afschaffing komt versterken, is deze: — daar het schijnt, dat zij, die eenmaal aan den sterken drank verslaafd zijn, zich daarvan niet kunnen afwennen, moet men niet doen datgene, 't geen eenmaal eene hebbelijkheid geworden zijnde, ongeneesbaar is.

De dronkaards zijn ongeneesbaar! Ieder onzer heeft daarvan voorbeelden voor oogen; noch treffende toespraken, noch aandoenlijke gevallen, noch het bepalen bij dierbaar kroost of bij eene geliefde echtgenoote, noch bij de toekomstige vergelding, kunnen baten; ze worden met tranen, met beloften, met opregt berouw aangehoord, maar wanneer de trek tot sterken drank zich verheft, dan zijn ze, de ongelukkigen, daartegen niet bestand; ze waggelen naar de drankwinkels of verkoopen goed en kleederen, om dien trek te bevredigen, en die trek is *niet* te bevredigen, want ze wordt sterker, hoe meer de ongelukkigen ze willen bevredigen. Dit tafereel is niet te sterk gekleurd, want wij zien ze dagelijks op de straten de treurige voorbeelden en vragen ons met diep medelijden en diepen weemoed af: Wanneer was het den ongelukkigen gemakkelijker gered te worden, nu of in het begin? Wanneer was hij meer te beschuldigen, ... nu, nu hij verloren of zoo goed als verloren is, of op het oogenblik, toen hij nog gered kon worden, toen hij zich nog kon redden.

De beroemde Engelsche matigheidsprediker *J. B. Gough*, (wiens redevoering en levensbeschrijving in 1854 te Utrecht in 't Hollandsch is uitgegeven) zegt: „*van de 500 dronkaards vervallen 450 weder tot de oude kwaal*," en hij kon dit met vertrouwen zeggen, want hij kende de verleiding: hij had van den bitteren beker van al de drank-ellende gedronken; vóór dat hij afschaffer was, was hij een dronkaard, en 5 maanden daarna verviel hij op nieuw tot den drank, waaruit hij zich echter tot nu toe gedurende 12 jaar heeft weten op te heffen, en was hij de bekende Engelsche „*matigheidsapostel*", (*apostle of temperance* in 't Engelsch, waarbij tot opheldering dient, dat de Engelschen de afschaffing altijd door „*temperance*" matigheid uitdrukken.)

Het is hier de plaats, om over het dwaaldenkbeeld te spreken, alsof de Nederlandsche Vereeniging tegen den sterken drank als het ware is een genootschap tegen dronkaards, en dat dus bij voorkeur dronkaards zich daaraan moeten aansluiten; — het tegendeel is waar.

De Vereeniging neemt geene dronkaards aan, als na een' proeftijd. De Vereeniging is overtuigd van den moeijelijken strijd, dien een dronkaard heeft, om zich te verbeteren; wanneer die strijd gestreden is, kan hij lid worden; het denkbeeld en de bedoeling der Vereeniging is veel algemeener. De Vereeniging wil den sterken drank als volksdrank in minachting brengen en tegengaan. De Vereeniging wil op den sterken drank toepassen, hetgeen in de bekende fabel van *Gellert*, de jongen op den hond, die hem herhaaldelijk had gebeten, toepaste. Toen namelijk de jongen dien hond niet kon bereiken, om hem te slaan, noch om hem te gooijen, zeide hij: ik zal u anders krijgen, ik zal uw aard bekend maken, en riep: de hond is dol; 't gevolg was, dat de hond dadelijk werd afgemaakt. Zoo is het ook met de Vereeniging, met dat onderscheid, dat de jongen onwaarheid sprak, maar dat de vereeniging volledig de waarheid spreekt, wanneer ze zegt: „*de sterke drank maakt dol!*"

Het doel der vereeniging is niet zoo zeer, om dronkaards te genezen, hoewel ze dit zeer wenscht, maar om den jenever als volksdrank in minachting te brengen, en *zoo* de dronkaards voor te komen; — dit is de kracht van de tweede omstandigheid in deze beschouwing nader ontwikkeld.

Eenvoudig antwoord op „eene eenvoudige vraag."

De „*adspirant oeconomist*" wordt verwezen op het in het vorige stuk „eenige mededeelingen omtrent de grondsoorten" reeds genoemde tijdschrijft „de Star." uitgegeven van wege de Permanente Commissie der Maatschappij van Weldadigheid, en wel tot pag. 775, 1e deel, 2e stuk; waar ZEd. wel voldoend ingelicht zal worden, omtrent het voor ZEd. onbegrijpelijke in mijne definitie van *warmteleidend vermogen*.

Andere landbouw-belanghebbenden diene ook het bovenstaande tot narigt.

VEENHUIZEN, 22 Februarij 1855.

L. DRIJBER, *oeconoom.*

Mijnheer de Redacteur!

Verwonderd stonden we te kijken, toen we 't stuk, getiteld *eenige mededeelingen omtrent de grondsoorten*, in 't voorlaatste no. dezer courant gelezen hadden en als schrijver vonden *L. Drijber* van Veenhuizen, met het veel beteekenende woord *oeconoom* achter zijn' naam. Verstaat Z.Ed. dit woord *oeconoom* wel, om zich daarmede te betitelen? Is hij een landhuishoudkundige, die nog maar voor korten tijd op zijns vaders plaats de boederij, of wil Z.Ed liever, de landhuishoudkunde, tracht te leeren kennen? Z.Ed. begint zijn opstel met twee vragen: 1o. Waarom gaat de Drentsche landbouw niet met zulke reuzenschreden voorwaarts, als die van andere volken, b. v. die der Engelschen?

Wij doen hier eene tegenvraag: Waarom spreekt de jeugdige D. van de Engelschen? heeft hij den landbouw daar gezien of heeft hij er wel eens over gelezen? Zulk eene overtogt had hij zich kunnen besparen; ons land bevat zelf nog wel provincien, b. v. Groningen, als in de buurt liggende, om daar ter school te gaan.

De tweede vraag luidt: Waarom blijft men in Drenthe, over 't algemeen genomen, nog even zoo den landbouw uitoefenen als reeds onze overgrootouders dit deden?

Deze beide vragen worden beantwoord door: Gewis, door gebrek aan kennis, gebrek aan verlichting en vooruitgangszin in dezen tak van nijverheid.

Werd dit gezegd door deskundige mannen, als daar zijn prof. *van Hall*, den heer *Romeling*, den heer *Uilkens* enz., we zouden gezwegen hebben. Heeft de heer D. deze provincie wel genoeg doorreisd, om met kennis van zaken te kunnen spreken? Wel, jonge vriend! blijf maar eens in deze gemeente en zie, hoe de landbouw ook hier vooruit gaat. Zie eens, wat vermogen de *grondwoeler*, om maar iets te noemen, in den laatsten tijd heeft uitgeoefend, bij landbouwers, die vroeger met de oude ploeg, door al te schol te ploegen, eene bank in den grond werkten, waardoor de wortels der gewassen niet konden doordringen en gevoed worden. Zie nu die bank verdwenen en in hare plaats losse, murwe aarde, die beste vruchten oplevert.

Dat de Drentsche landbouw niet met die van andere provinciën gelijken tred kan houden, ligt niet zoo zeer in gebrek aan vooruitgangszin, in gebrek aan kennis, als wel aan *onvermogen*. Vele, zeer vele landbouwers in deze provincie wonen, als meijers, op gehuurde plaatsen, waarvoor zij aan de eigenaren, naar evenredigheid van de grootte der plaatsen, eene bepaalde huur, 't zij in geld of in rogge, of wel in beide moeten geven. Kunnen deze lieden, die vaak weinig middelen van zich zelve hebben en van de opkomsten hunner boerderij moeten bestaan, wel alle nieuwigheden aanwenden, die een *oeconoom* hun voorschrijft? Gesteld, ze deden dit eens, maar moesten veeltijds, bij 't einde van den oogst, zich bitter teleurgesteld zien, dewijl de nieuwe proef niet gelukt was. Hoe nu die schade te herstellen? een jaar misgewas is voor hen twee jaren achteruit. Zulks kan hij alleen doen, die middelen genoeg heeft; mislukt hem 't eens, wat nood, dit maakt hem geen koud winter.

Nog voegen we hier bij, dat het den Drentschen landbouwer niet aan kennis ontbreekt, dat hij zijn grond wel kent. Hij weet zeer goed, bij ondervinding, als de beste leermeesteresse, wat hoofdbestanddeelen zijn grond bevat, en op welken hij de beste vruchten kan verbouwen Is hij onbekend met de betrekkelijke verhouding der bestanddeelen; b. v. hoeveel deelen zand, klei, leem of kalk zijn' grond houdt, hij kent den humus zeer wel en weet dien goed te gebruiken. Ja, er zijn wel, die den ouden sleurgang houden van vader en grootvader, maar met dat al worden en blijven velen nog al welgestelde lieden. Maar hiermee willen we niet te kennen geven, dat we zoo bijzonder met 't oude zijn ingenomen, neen! vele zaken *en* met betrekking tot den grond, *en* met die van de mestbereiding, *en* met die van den veestapel en wat dies meer zij laten nog veel te wenschen over.

Doch ook met nieuwe proeven zij men voorzigtig. Wij hebben heeren gekend, die met al hunne proeven zelve geen proefje voor hun bestaan overhielden en arm zijn geworden, en ook, die hunne bezittingen, na al die cultivering, voor minderen prijs dan de inkoop, aan anderen hebben moeten over doen.

Men kan wel gaauw zeggen: de Drentsche boer blijft maar bij 't oude, hij wil van 't nieuwe niets weten, maar staan hem dan de regte middelen ook wel altijd ten dienste, om vooruitgang te bewerken? Al kent hij zijn' grond ook door en

door en al leest hij ook de voortreffelijkste boeken voor zijne betrekkin~, zoo lang deze provincie niet genoegzaam met kanalen is doorsneden (want hierdoor zouden er vele meststoffen uit Holland en elders, kunnen worden aangevoerd,) zal de Dr. landbouwer vergeefs op zulke vruchten hopen, als in Groningen, Friesland of Holland geteeld worden.

Wij zullen 't hierbij laten en geven den jeugdigen oeconoom den raad, om zich eerst fiks op den landbouw toe te leggen, zich door theorie en nog meer door proeven en ervaringslessen van deskundigen, zoo als die zijns vaders en anderen, te bekwamen, dan zal hij voor den Dr. landbouwer, na verloop van tijd, als oeconoom, misschien een vraagbaak kunnen worden.

NORG, den 22 Feb. 1855. X.

Mijnheer de Redacteur!

Mag ik, ter beantwoording van zekeren *D. D.* in no. 11 van uw geacht blad, voor het volgende een plaatsje verzoeken, het heeft betrekking tot beschuldigingen tegen den Israelitischen leeraar te Veenhuizen? UEd. zal mij alsdan zeer verpligten.

Vooreerst dan meen ik grond te hebben, om te vermoeden, dat *D. D.* een dergenen is, die vroeger, ter verheffing van den Meppeler rabbijn, den heer *Frankel* poogden te verguizen; gedeeltelijk is nun doel bereikt; waarom is men nu niet tevreden? Waarom bedient men zich nu weder van vuige middelen, om een braaf, in alle deelen zijn pligt betrachtend man te bekladden? Is het voor u dan niet, dat er geschreven staat: *er zal geen kwaadspreker onder mijn volk zijn?* Is *Miriam* deswege niet met melaatschheid gestraft? Kust gij ook de rol, waar dit op geschreven staat en veronachtzaamt gij het woord? Doch wij willen niet vergelden, wij willen slechts uwe beschuldiging ontzenuwen tegenover den waardigen *Neuwied*, en ons, gelijk *Mozes*, wreken door God te bidden: O, genees hem!

Vriend *D. D.*, gij weêrspreekt u zelven, door eerst te zeggen, dat de Israelitische gemeente te Veenhuizen zonder opzigt is, en later, dat zij staat onder de Hoofdcommissie. Waar zijn uwe bewijzen, dat bij de Israëlieten te Veenhuizen wanorde heerscht? Gij voert er geene aan, kunt er geene aanvoeren. Of wilt gij, dat kolonisten, menschen, die in den regel onder strenge tucht moeten staan, volstrekte vrijheid van handelen zullen hebben? Wilt gij hen als getuigen oproepen tegen alle hunne superieuren? De meesten hunner zullen zich beijveren, de zwartste laster uit te braken. Wij zullen kort zijn; er zal voor gezorgd worden, dat de naam van den waardigen Godsdienstleeraar te Veenhuizen bij de Hoofdcommissie niet bezwalkt wordt. Z.Ed. staat onder de directie der Kolonien en onder genoemde Commissie; de gemeente te Veenhuizen kan evenzoo goed het Drentsch rabbinale opzigt missen, als alle Israelietische gemeenten in Drenthe dit konden, en hiermede basta.

VERITAS.

Correspondentie.

Het stuk van T. *te S. in een volgend no. — Wegens gebrek aan ruimte hebben wij het stuk* Coevorden en Dalen, *hoewel reeds gezet, niet kunnen plaatsen; om dezelfde reden zijn eenige andere stukken blijven liggen. — Er zijn in de laatste tijden weder onderscheidene klagten bij ons ingekomen over het niet ontvangen der Couranten; wij verzekeren opnieuw, dat dezelve steeds geregeld door ons verzonden worden; de klagten zijn door ons aan de bevoegde autoriteit medegedeeld*

ADVERTENTIEN.

Op den veertienden Februarij 1855 is in den ouderdom van bijna 78 jaren zacht en kalm ontslapen Mejuffer WILLEMINA ANNA NIENHUIS, na eene kortstondige doch hevige ongesteldheid van slechts eenige dagen.

Mr. H. VAN GIFFEN.
J. W. LIEFTINCK.
Execut.-Test.

Eenige Kennisgeving.

Heden overleed tot mijne, mijner kinderen en behuwdkinderen bittere droefheid mijn geliefde Echtgenoot JACOB WAMS, in den ouderdom van 70 jaren, waarvan ik 41 jaar met hem in eenen genoegelijken echt heb doorgebragt.

HOOGEVEEN den 21 Feb. 1855.

M. SCHIPPERS WINKEL,
Wed. J. WAMS.

DRIE-MAANDELIJKSCHE COLLECTE

voor de ISRAELITISCHE ARMEN te Assen, op Woensdag den 28 dezer.

ASSEN den 21 Feb. 1855.

De Penningmeester,
S. S. COHEN.

HERMANNUS STOTER, Mr. Schilder te Hoogeveen, in de provincie Drenthe, verlangt tegen 1 Maart a. s., tot den 1 November 1855

EEN SCHILDERSKNECHT,

zijn werk goed verstaande, van de Gereformeerde Godsdienst. Adres aan het Hulp-postkantoor te Hoogeveen.

Brieven franco onder letters **H. S.**

De **GROOTE HOUT-VERKOOPING** in het STADS-BOSCH te *Assen* wordt **uitgesteld** tot DINGSDAG den 13 Maart 1855.

Binnen kort, op nader te bepalen en bekend te maken tijd en plaats, zullen, ingevolge bekomene regtsautorisatie, de erven van Mr. L. O. KIJMMELL en vrouw, op de Smilde overleden, ten overstaan van een beëdigd beambte, **bij gedeelten** aan den koop brengen

EENE BOERENPLAATS

TE SCHIPBORG.

De **LANDERIJEN** kunnen dadelijk na den toeslag en het **HUIS** met 1 Mei aanstaande aanvaard worden.

De Heer D. P. TERPSTRA te *Amsterdam*, presenteert

UIT DE HAND TE KOOP

om dadelijk te aanvaarden:

EENE BOERENPLAATS,

BESTAANDE UIT EEN

NIEUW GETIMMERD HUIS,

voorzien van **KELDER, POMPEN** en **SCHUUR,** alles met zeer veel gerijf voor eene **BOERDERIJ,** en ruim 89 Bunders **GROND,** waarvan een gedeelte met WINTER-ROGGE en KLAVER is bezaaid, en verder veel **BOEKWEIT-** en **TURFVEEN;** alles zeer geschikt tot ONTGINNING en in een opstrek bijlangs de Beilervaart nabij de Hoofdvaart en het Oranje-Kanaal te Smilde gelegen.

Die belang mogt stellen om deze *BOERENPLAATS* te koopen, kan zich vervoegen bij den *Makelaar* van de Heer D. P. TERPSTRA te *Amsterdam* en bij H. VAN VEEN te Hooger-Smilde, die tevens is gemagtigd tot den verkoop in dezen.

SMILDE den 22 Februarij 1855.

H. VAN VEEN.

Slijm- en Maagpillen.

Deze Pillen, die sints vele jaren met het beste gevolg tegen de **Slijm-** en als **Maagversterkend** gebruikt worden, door hare zachte werking de spijsvertering zeer bevorderen, bijzonder goed tegen de GAL en zeer ZACHT LAXEREND zijn, zijn tegen 32½ cent het Doosje, met berigt van het gebruik, verkrijgbaar door tusschenkomst van de Heeren:

Assen.	H. P. A. VAN GORCUM.	Veendam.	S. SAVENIJE.
Hoogeveen.	C. H. RADIJS.	Wildervank.	T. VAN HALTEREN.
Koevorden.	J. SAVENIJE.	Steenwijk.	H. SPANJAARD.
Martenshoek.	B. BROERKEN.		

OOGENBALSEM.

Deze voortreffelijke **BALSEM,** welks groot nut door een veeljarig gebruik ten sterkste bewezen is, wordt bij alle Oogontstekingen, Zinkingachtige of klierachtige Aandoeningen der Oogen met het grootste nut gebruikt, niet alleen bij het begin eener Oogziekte, maar ook bij een meer verouderde. Van veel nut is ook deze uitmuntende BALSEM, ter versterking en bewaring der Oogen, vooral ook voor Zwakke Oogen en degenen, wier oogen door vele het Gezigt inspannende Werkzaamheden, of bij scherp licht te werken, veel te lijden hebben; dezelve kan nooit en in eenig geval schaden en is in verzegelde Kristallen Vaasjes verkrijgbaar door TUSSCHENKOMST van onderstaande Heeren **APOTHEKERS,** bij wie gratis voor een ieder Biljetten, aanwijzende het gebruik, verkrijgbaar zijn, als te

Gorredijk.	S. G. ZWART.	Hoogeveen.	C. H. RADIJS.
Deventer.	L. G. SMEENK.	Tiel.	M. L. POST.
Franeker.	J. H. ZIMMERMAN.		

Uit de vele ontvangen attesten, vermelden wij dit eene, waarvan de hersteldden, aan velen in deze Provincie bekend zullen zijn.

Attest.

Wij ondergeteekenden verklaren, dat de **OOGENBALSEM,** uit het Depôt van den Heer C. H. RADIJS, Apotheker te Hoogeveen verkregen, zóó aan de verwachting heeft voldaan, dat ons **oog-gebrek** *geheel en al daarvan is genezen*, na alles vooraf te hebben aangewend, en rekenen het eenen pligt van ons dit opentlijk te betuigen.

Hoogeveen, 23 November 1854.

(get.) JAN HARTMAN.
G. J. LAMBRECHTS.

Van de waarheid van dit eenvoudige uit dankbaarheid voor herstelling, afgegeven **attest**, kan men zich verzekeren bij onzen Depôthouder, den Heer C. H. RADIJS te Hoogeveen; — bij wien men zich kan vervoegen ter bekoming dezer BALSEM ook ter verkoop.

BURGERLIJKE STAND.

ASSEN, 16—23 Feb. *Geh.* Geene. — *Bev.* J. Oosterhof, geb. Kraak, van d.; M. Hiegentlich, geb. Stoppelman, van z.; A. Nijdam, van z. — *Overl.* Jantien Jansen, 58 j. en 4 d.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 23 Feb. In de graanhandel is heden weder door geringen aanvoer weinig omgegaan — Tarwe prijshoudend. 70 a 73 ℔ omlander *f* 11-00 *f* 11-90. — Rogge aan benoodigden hooger verkocht, 66 68 ℔ *f* 8-00 *f* 8-80. — Boekweit als voren verkocht. — Gerst goed prijshoudend 56 ℔ *f* 6-00. — Dikke en zwarte haver niet aan, voer ruim prijshoudend 40 ℔ *f* 3.85. — Boonen *f* 7-00 *f* 7.40 — Gort *f* 9.75, *f* 10. — Raapolie *f* 50.

ASSEN, 22 Feb. Rogge *f* 7,00 tot *f* 8,00. Boekweit *f* 6,75 tot *f* 7.70. Boter 90 a 92½ ct. het N. ℔. Aardappelen *f* 0,00 *f* 0,00. Stroo *f* 10.60. Prijs van het Roggebrood *f* 0,59 de 6 N. ℔.

HOOGEVEEN, 20 Feb. Rogge *f* 7,77½. Boekweit *f* 7,25. Haver *f* 0,00; Honig per pond *f* „.00; Boter het N. pd. *f* 0,80. Zetting *f* 0,58.

MEPPEL, 22 Feb. Rogge *f* 7,75 a *f* 8,60. Boekweit *f* 7,00 a *f* 7,40 Boter 1½ N. pd. *f* 1,35 a *f* 1,52½. Boter per ½ vat. *f* 19,00 a *f* 19,50.

COEVORDEN, 19 Feb. Rogge *f* 7,50. Boekweit *f* 7,00. Boter p. N. ℔ 75 ct.

AMSTERDAM, 21 Feb. TARWE tot goed vorige prijzen met meer handel; 131 ℔ witb. Poolsche *f* 515; 128 ℔ oude bonte dito *f* 485; 128 ℔ bonte dito *f* 470, 480; 128 ℔ dito *f* 475; 126 ℔ dito *f* 455; 127 ℔ Lubecker *f* 394; 127 ℔ Vriesche *f* 185 op levering bij open water. — ROGGE hooger gehouden en zonder handel. — GARST prijshoudend; 113 ℔ nieuwe Deensche *f* 228; 116 ℔ jarige dito *f* 231, beide aan de Zaan. — HAVER zonder handel. — BOEKWEIT als voren; 121 ℔ Gordijker *f* 260; 125 ℔ Holsteinsche *f* 265. — KOOL- en LIJNZAAD zonder handel. — RAAPOLIE dadelijk door gebrek aan liquide waar merkelijk hooger, op termijn prijshoudend; op 6w. *f* 54¾; Vlieg. *f* 53, 54; 1o. Mei *f* 50¾; Sept *f* 44¾, 45; Oct. *f* 44¾; Nov. en Dec. *f* 44⅝, ¾. — LIJNOLIE onveranderd; op 6w. *f* 40¼; Vlieg. en 1o. Maart *f* 39. — HENNEPOLIE op 6w. *f* 47½; Vliegend *f* 46. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks *f* 80 a *f* 85. — LIJNKOEKEN per 104 stuks *f* 12½ a 15. — JENEVER 100 % Amst. proef *f* 20 a 20½ per vat contant.

225STE **STAATS-LOTERIJ.** VIJFDE KLASSE.

9de Lijst. No. 17712 *f* 1000. No. 15944 *f* 400. No. 14933 *f* 200. — 10de Lijst. No. 1482 *f* 25000. Nos. 3985, 4578, 5521 en 7042 ieder *f* 1000. Nos. 4670, 12660 en 15304 ieder *f* 400. No. 19223 *f* 200. — 11de Lijst. No. 14929 *f* 1000. No. 7970 *f* 400. Nos. 6308, 7112 en 16877 ieder *f* 200.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 22 Feb. 1855.

			GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	2½	pct.	60½
„ „	3	„	72
„ „	4	„	89 13/16
Amort. Synd.	3½	„	
Handelm.	4½	„	
O.I. Leening	4	„	89⅜
Aand. Holl. Spoorw			
Aand. Rijn Sp.	4½	„	
Haarl. Meer	5	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	100½
Dito 1828/29	5	„	
Cert. 1831/33	5	„	82
Dito 1840	4	„	75
Dito Stieglitz	4	„	73⅞
Ins. in Assign.	6	„	
Cert. van dito	6	„	

			GEBLEVEN.
Polen, Oblig.	4	pct.	
Spanje. Oblig.	1	„	17⅝
Obligatiën	3	„	30½
Binnenl.	3	„	30 7/16
Amortisable			
Bewijs. Coup.			4 11/16
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5	„	
„ „	4	„	
„ Metal.	5	„	60 13/16
„ „ N.	5	„	72 7/16
„ „	2½	„	81
Belgie, Cert.	2½	„	
Rothschild	2½	„	
Portug., Oblig.	3	„	37⅝
„	4		
Amerika Bank-Act.			

DE VERTELLER ENZ.

ALLERLEI.

Een Belgisch blad behelst het volgende:

„In de vorige week vervoerde men van Antwerpen naar St. Bernard eenige veroordeelden, waaronder een zeventienjarig jongeling, die van Brugge gekomen was. Dadelijk bij hunne aankomst te St. Bernard, komen de gevangenen in eene badkamer, waar men ze in tegenwoordigheid der directeurs ontkleedt. Bij deze formaliteit geraakte de held van ons avontuur in verwarring, weifelt, maar onderwerpt zich eindelijk aan den algemeenen regel; de jonge veroordeelde was een meisje. Uit haar verhaal blijkt, dat zij sedert vijf jaar van kleeding veranderd is en sedert steeds voor jongen is doorgegaan; hare veroordeeling en al hare identiteitsbewijzen bevatten den naam van een man. In de gevangenis sliep zij steeds in de slaapplaatsen der mannen; hare sekse was nooit ontdekt.

„Zie hier de geschiedenis van dit meisje: *Rosalie Galloi* (aldus heet zij) werd te Ardoye in Westvlaanderen geboren; zij is 17 jaar oud. In 1849 ontnam de cholera haar al wat nog van hare familie over was, hare moeder en een broeder, eenigzins jonger dan zij. De ellende in het geringe hutje, dat de arme *Galloi* ten verblijve had gestrekt, was verschrikkelijk.

„Het meisje, dat juist hare eerste belijdenis gedaan had, bood op onderscheidene boerderijen hare diensten aan; nergens wilde men haar opnemen; zij vernam, dat men gemakkelijker jongens van haren leeftijd aannam, hetzij als ossendrijvers of anderzins; hare kleeding bestond nog slechts uit gedaantelooze lompen, die hare naaktheid niet meer bedekten; de kleederen van haar broeder *Pierre*, droevige erfstukken, waren in goeden staat.

„Veranderd in *Pierre Galloi*, ging *Rosalie* van gehucht naar gehucht, om eene dienst op eene boerderij te krijgen; eindelijk werd zij aangenomen te Moorslede en bleef daar vijf jaren als ossendrijver, al het werk van een boerenjongen verrigtende. Haar geslacht werd niet ontdekt; zij leefde stil en vreedzaam, was immer in gezelschap met het mannelijk personeel en niemand vermoedde de waarheid.

„Op zekeren dag bezweek zij voor de verleiding en stal kleedingstukken van een harer medearbeiders; zij werd gevat, gevangen gezet en tot 15 maanden tuchthuisstraf veroordeeld. Haar vonnis is geveld op *Pierre Galloi.*

„Drie maanden was zij in de gevangenis, zonder zich ooit te hebben verraden; *Rosalie Galloi* is op verre na niet schoon; haar zeer gemeen uiterlijk heeft niets karakteristieks. Te Antwerpen was haar een reinigingsbad voorgeschreven; maar daar de badplaats zich in een kelder bevindt, waar het niet zeer licht is, had men het geheim niet ontdekt. Te St. Bernard heeft zij, de onmogelijkheid inziende langer hare rol vol te houden, haar geheim ontdekt, en na het onderzoek van den geneesheer, is zij naar Antwerpen gezonden, vanwaar zij naar Brussel zal vertrekken en vervolgens naar Brugge en Kortrijk. Te Antwerpen heeft zij het gewaad harer sekse weder aangetrokken.

„Daar hare veroordeeling op naam van en tegen haar broeder is uitgesproken, zal eene regterlijke rectificatie noodig zijn."

—

Ten behoeve van het fransche leger in de Krim zullen te Konstantinopel stoomkorenmolens gebouwd en eene bakkerij ingerigt worden met 20 ovens, die 30 000 rantsoenen brood daags zullen leveren. Van 20 October tot 22 Januarij zijn aan kleedingstukken naar de Krim gezonden: 23.562 velddekens, 42,029 paar klompen, 30,720 paar sokken, 100,000 paar wollen koussen, 34,400 flanellen gezondheidsbanden, 62,306 paar slopkoussen, 72,275 paar kapotjassen met kappen, 18.960 schapenlederen paletots, 84,504 paar wollen handschoenen, 55,968 met vilt gevoerde rood wollen mutsen.

—

CHARADES.

C.

De kerker houdt mij opgesloten,
Van zon en maan gehel verstooten,
Breng ik in kwelling mijn leven door;
'k Vind nog in 't kwaad mijn welbehagen,
En kwelt men mij met felle slagen,
'k Rijs op in kracht, nu mag 'k u vragen,
Hoe knoet en plak zijn mijn behagen?

CI. Mijn woord bestaat uit 3 deelen en 7 letters, en beteekent een befaamd man uit den ouden tijd, — 1, 5, 3, iets uit het dierlijk ligchaam; — 3, 2, 6, 7, een bijbelsch persoon; — 5, 6, 7, eene stad in Europa.

CII. Waarom bleef Absalom aan de takken van een boom hangen?

GEDRUKT BIJ GRATAMA TE ASSEN.